

Florin Gheorghită

SUFLETELE, ÎNGERII
ȘI CE NE ASCUNDE
ȘTIINȚA

POLIRO
2017

© 2017 by Editura POLIROM

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicare prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezentă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Pe copertă : © iStockphoto.com/bestdesigns, © realcg/Depositphotos.com

www.polirom.ro

Editura POLIROM
Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1,
et. 1, sector 4, 040031, O.P. 53

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României :

GHEORGHIȚĂ, FLORIN

Sufletele, Îngerii și ce ne ascunde Știința / Florin Gheorghită. – Iași :
Polirom, 2017
Conține bibliografie

ISBN print : 978-973-46-6465-8

ISBN eBook : 978-973-46-6544-0

ISBN PDF : 978-973-46-6565-7

159.961

133.3

Printed in ROMANIA

Cuprins

Prefață	9
Capitolul 1. Tăinuiri <i>versus</i> dezvăluiri	15
Cunoașteri ascunse	15
Pozitivism și realitate	29
Ființele întrerupate au și corpuri invizibile !	43
Note	65
Capitolul 2. Apropiata lume a sufletelor	69
Culorile nevăzute ale sufletelor	69
Incursiuni în „Lumea de Dincolo”	86
„Frații buni” și „frații răi” din invizibil	99
Note	109
Capitolul 3. Imagini din lumea îngerilor	111
Aripile îngerilor	111
Aurele colorate	125
O corectare a gândirii	138
Lumina albastră	147
Beneficele emisiei invizibile	158
Note	182

Incursiuni în „Lumea de Dincolo”

În lumea sufletelor dezcernate, criteriul fizic al „rezonanței” este de o importanță fundamentală: în lipsa sunetului și a imaginii, toate relațiile dintre mulțimile de ființe umane aflate în corpuri din materii invizibile se bazează pe emisii de unde; comunicarea se obține însă numai între ființele „care radiază în aceeași culoare”. Acest criteriu fizic este atât de ferm, încât *categoriile de ființe diferite nici nu se percep reciproc* ca prezente, chiar dacă sunt în imediata apropiere. Există totuși o „dispensă” pentru ființele mai evolute spiritual, care au radiațiile energiilor gândirii la frecvențe vibratorii mai ridicate: ele pot percepe prezentele și caracterele sufletelor cu niveluri evolutive mai joase – respectiv, cu vibrații specifice mai reduse –, dar pentru a intra în comunicare cu acestea au două posibilități: fie fac dificilul efort de a-și crea temporar un corp auxiliar, care să vibreze la frecvența mai joasă a interlocutorului, fie apeleză la un suflăt cu nivel intermediar de vibrație – un fel de traducător.

După un număr de ani de la separarea de trupul carnal, sufletele nu se mai simt legate de un anumit loc și se deplasează mult, din diferite motive; astfel, în general, peste tot în mediul vital terestru se află ființe de „culori diferite” care, neputând să comunice și multe nepercepându-se reciproc, coexistă în același spațiu, dar sunt separate ferm datorită „nivelurilor de evoluție spirituală” diferite. Această separare „forțată fizic” în imensul amestec al viețuirii miliardelor de suflete aflate în apropiata Lume de Dincolo –

rezultată din fenomenul fizic întru totul natural al „rezonanței” – are, evident, un aspect total diferit comparativ cu marele „amestec” de caractere și niveluri de gândire din cadrul omenirii încarnate: la „întrupați”, între persoanele care nu intră „în rezonanță”, comunicarea se realizează direct prin vorbire sau scris, indiferent de nivelurile evoluției spirituale individuale.

În literatura ezoterică a vechilor și noilor cunoașteri spirituale, aceste diferențieri ferme din lumea sufletelor în privința perceptiilor reciproce și a schimburilor de informații în funcție de frecvențele vibratorii au fost consacrate pentru fiecare nivel evolutiv prin termenul „plan”: astfel, există cinci „plane principale” de continuare a viețuirii sufletelor în invizibil. Dar denumirea respectivă – care în vorbirea curentă are un sens spațial – nu trebuie totuși să fie înțeleasă ca o suprapunere etajată, cu delimitări stricte în atmosfera terestră a unor „suprafețe plane” de viețuire a sufletelor. Fiind bazat strict pe fenomenul fizic al diferenței treptelor de frecvențe vibratorii specifice, termenul trebuie înțeles pe linia fenomenelor studiate de această știință: sufletele care au același nivel de evoluție, redat prin aceeași culoare și nuanță a radiației corpului, determinată de nivelul propriu al conștiinței, respectiv de modul de gândire și manifestare, aparțin unui anumit „plan”. Astfel, în orice zonă terestră, în *același spațiu localizat* pot coexista – amestecat, și nu etajat – suflete din mai multe „plane” (mai multe domenii de vibrații), dar există o *separare fizică fermă* din cauza diferențelor de frecvențe vibratorii. Sufletele care au corpuri invizibile cu vibrații mai reduse nu percep nici măcar prezența celor mai „luminoase”, care radiază la frecvențe mai ridicate – și implicit nu le pot comunica

nimic ; dar, cum am menționat mai sus, cele cu vibrații mai mari le percep pe cele inferioare și chiar le află gândurile. Un exemplu în acest sens este prezentat în ilustrația 42 : sufletul radiind în roșu și-a activat emisia gândirii cu o intenție malefică, fără a percepe însă prezența sufletului alb, care, „citindu-i” gândurile, l-a îndepărtat „energetic” printr-un „câmp de energie” pe care sufletul roșu nu-l putea suporta. În urma cercetărilor clarvăzătorilor din mai multe generații, pe scara „vibrațiilor” crescânde specifice fiecărui „plan”, în literatura orientală a acestui domeniu au fost consacrați următorii termeni pentru „domeniile existențiale” care în Lumea de Dincolo separă „calitativ” sufletele mai puțin evolute de cele care le sunt superioare ca frecvențe vibratorii ale energiilor-gând :

- „planul astral” – domeniul sufletelor la care corpul din materii astrale a fost cel mai dezvoltat funcțional și deci e mai potent energetic, gândirea lui la frecvențe vibratorii mai scăzute dominând și indicând astfel un nivel evolutiv mai redus al sufletelor respective. În întreaga lume, încă din vechime, majoritatea sufletelor aparțin acestui „plan” ; de aceea, în literatura ezoterică actuală se consideră că majoritatea oamenilor sunt încă „polarizați astral”. În baza îndelungatelor cercetări prin clarvedere s-a constatat și un alt fapt important : în cadrul spectrului de frecvențe specifice planului astral sunt diferențiateșapte „subplane” cu vibrații specifice intermediare ;
- „planul mental-inferior” – domeniul în cadrul căruia comunică doar sufletele al căror corp mental-inferior a devenit dominant prin energia gândirii sale și, implicit,

a manifestărilor sale. Dar și la acest „plan” s-au constatat diferențieri ca finețe și ca vibrații specifice ale particulelor materiilor de tip mental, astfel că prin cercetări s-a evidențiat existența a patru „subplane” ale spectrului propriu de radiații ;

- „planul mental-superior” – domeniul sufletelor cu corpul dominant compus din materii de tip mental ce au frecvențe vibratorii specifice mai ridicate, diferențiat și acesta în trei „subplane” cu vibrații caracteristice ușor diferite.

Mai există și „planul budic”, precum și „planul atmic”, în cadrul căroră își continuă viețuirea sufletele cele mai evolute, care se adună în grupuri specifice ; acestea sunt foarte reduse însă numeric, încrucișat – proporțional cu mărimea populației umane de pe planetă – deocamdată extrem de puține suflete umane au ajuns evolutiv la nivelul la care să fie dominante corpurile budic și, respectiv, atmic. Datorită faptului că, în general, perioadele de viețuire în lumea invizibilă se prelungesc tot mai mult pe măsură ce crește nivelul evoluției spirituale, sufletele respective își continuă existența neîntreruptă pe perioade foarte îndelungate, având însă permanent activități importante dedicate progresului omenirii. Totuși, ca zonă de viețuire în invizibil, acestea sunt distanțate oarecum de spațiul în care primele trei „plane” menționate mai sus conviețuiesc amestecate – dar separate prin imposibilitatea de percepție și comunicare, impusă de spectrele de frecvențe vibratorii diferite. De fapt, această distanțare spațială relativă a ultimelor două plane – la alte înălțimi atmosferice – rezultă tot dintr-un aspect al „fizicii radiațiilor” : fiindcă în spațiile mai joase ale atmosferei

terestre domină energiile la frecvențe mai scăzute, emise de miliardele de oameni și de masa materială a planetei, „noci-vitatea vibratorie” este mai greu de suportat pentru ființele spirituale ale căror corpuri invizibile au ajuns să fie constituite din particule tot mai fine, cu vibrații specifice la frecvențe mai ridicate; de aceea, în diferitele „coborâri” pentru acțiuni dedicate progresului omenirii, aceste ființe umane mai evolute rămase doar cu acele corpuri specifice ale sufletului trebuie „să-și confecționeze” cel puțin încă un corp intermediar – din materii invizibile specifice triadei inferioare. Pentru acțiuni importante și pentru anumite intervale de timp petrecute pe pământ în diferite perioade ale omenirii, unele dintre aceste suflete umane mult evolute și-au confecționat cu reale eforturi ale energiilor-gând atât corpurile triadei inferioare, cât și trupuri „artificiale”⁶ cu aspect carnal – denumite în vechea literatură hindo-tibetană prin termenul *mayavirupa*.

Anumite diferențieri în ce privește modurile de viețuire și chiar de asociere în grupuri mai mari sau mai mici din cadrul câte unui „plan” dintre cele trei cu vibrații specifice mai joase au fost surprinse fotografic tot mai des în ultimele decenii; astfel de înregistrări documentare constituie demonstrații categorice ale acestei realități paralele fundamentale și reale confirmări obiective ale vechilor cunoașteri consemnate în textele înțelepciunii popoarelor cu civilizații antice. În general, când grupuri mai mari sau chiar mulțimi având același nivel vibrator specific (care le oferă rezonanțe în comunicare) se asociază pentru conviețuiri, acestea beneficiază de importante instruiriri și de acțiuni comune foarte utile progresului evolutiv, oferite de sufletele mai evolute. Din

numeroasele înregistrări fotografice de acest fel s-a putut remarcă următorul fapt: astfel de „organizări” de grupuri mari sau chiar foarte mari apar ca fiind dirijate de „suflete-instructori” care au un nivel evolutiv mult mai ridicat, distingându-se față de mulțimi prin radiația lor invizibilă în alb mai radiant (ilustrația 28). De altfel, cum am menționat mai sus, în succinta prezentare a „caracterelor” sufletelor în funcție de culoarea radiației, în perioadele de viețuire în Lumea de Dincolo, sufletele umane ajunse la avansul evolutiv al radiațiilor în alb preiau felurite misiuni de instruire a sufletelor aflate la niveluri evolutive mai reduse.

Legat de modul în care se manifestă sufletele după înmormântarea trupului neînsuflețit, din înregistrările fotografice pe care le-am analizat comparativ cu anumite descrieri ale autorilor inițiați în teozofia orientală, precum și din „citiri” ale pozelor de către persoane clarvăzătoare competente, am putut distinge unele aspecte semnificative. După separarea de trupul carnal, sufletele „începătoare” și cele mai puțin evolute au perioade mai lungi de conștientizare a noilor condiții de existență și astfel autoorganizarea funcțională a corpurilor lor invizibile durează mai mult; în intervalul respectiv nu se remarcă o ordonare concentrică a corpurilor, aspectul surprins fotografic redând mențineri ale unor semi-transparente difuze ale materiilor care s-au retras în interiorul „discurilor” ce redau partea fotografiabilă a acelor suflete. În întreaga lume, aceasta este o categorie foarte numeroasă, fiind specifică „planului astral” și în special „subplaneelor sale inferioare”. În ceea ce privește densificarea corpurilor invizibile, aceasta este o problemă prelungită de-a lungul mai multor vieți, întrucât dezvoltarea cantitativă și